

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาและกำลังมีปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับการมัธยมศึกษา ในขณะที่เดียวกันเราก็ต้องอาศัยความก้าวหน้าทางมัธยมศึกษาไปแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคม: เหมือนประเทศอื่น ๆ ประกอบกับสังคมไทยเราได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ความเคลื่อนไหวทาง เศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลงไปมาก คนที่มีความรู้ต่ำกว่ามัธยมศึกษาจะประกอบอาชีพในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ยาก จึงต้องการที่จะศึกษาในระดับมัธยมศึกษามากขึ้น กรมสามัญศึกษาจึงได้ขยายโรงเรียนที่มีอยู่เดิมให้นักเรียนได้มากขึ้น ขยายโรงเรียนใหม่เพิ่มขึ้นให้เพียงพอต่อความต้องการของกำลังในชาติ แต่การขยายปริมาณอย่างรวดเร็วเป็นสิ่งดีก็จริง แต่จะต้องคำนึงถึงคุณภาพการศึกษาให้มากด้วย เพื่อให้โรงเรียนจะได้เจริญก้าวหน้าและสามารถทำหน้าที่ของโรงเรียนได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ ดังที่ตามความประสงค์ อัจฉรา ประไพตระกูล กล่าวว่า "หน้าที่ของโรงเรียนคือการถ่ายทอดความรู้ อบรมสั่งสอนกุลบุตร กุลธิดา ให้เป็นพลเมืองดีของชาติ ซึ่งแนวทางการศึกษาต่อ ปีก่อนให้มีอุดมคติตามที่ประเทศชาติต้องการ ถ่ายทอดวัฒนธรรมของสังคม ต่ออนุชน สอนให้รู้จักปรับตัว เข้ากับสภาพแวดล้อม หรือสภาพความเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ให้บริการชุมชนในค่านิยมต่าง ๆ และสอนให้เด็กรู้จักคิด วิเคราะห์ และตัดสินใจด้วยตนเองได้"¹

แต่อย่างไรก็ตามความก้าวหน้าทางการศึกษาหรือความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ทั้งอยู่บนหลักวิชาหลายแขนงหรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การศึกษาที่มั่นคงนั้นต้องนำเอาความรู้

¹ อัจฉรา ประไพตระกูล และสุจิต เพียรชอบ, "ความสัมพันธ์ระหว่างบ้าน กับโรงเรียน," ประมวลบทความเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนระดับมัธยมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), หน้า 118.

หลายแขนงมาประยุกต์ใช้¹ วิชาทุกวิชามีความหมายเท่าเทียมกัน พลศึกษาเป็นวิชาที่สำคัญในการพัฒนามนุษย์ ดังที่ บุญสม มาร์ติน กล่าวไว้ว่า "การพัฒนากำลังคนนั้นนับว่าเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาประเทศ พลังงานทุกสิ่งทุกอย่างที่จะกระทำสิ่งใดได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ก็หมายถึงคนต้องมีพละนามัยสมบูรณ์ แข็งแรง เมื่อพิจารณาคุณลักษณะที่จะช่วยพัฒนาคนให้มีร่างกายแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีความอดทน ก็ได้แก่การพัฒนาในเรื่องการพละนามัยนั่นเอง"²

อวย เกตุสิงห์ ได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับความต้องการทางพลศึกษาและการออกกำลังกายไว้ว่า "ความต้องการดังกล่าวมิได้จำกัดขอบเขตไว้เพียงช่วงระยะเวลาใดระยะหนึ่งของชีวิตมนุษย์ จำต้องใช้กิจกรรมพลศึกษาตลอดชีวิต เพียงแต่ว่าการใช้กิจกรรมพลศึกษานั้น แตกต่างกันไปตามช่วงของการพัฒนาการทางกาย"³ เราจะเห็นได้ว่าพลศึกษานั้นจะมีทั้งกิจกรรมและการศึกษาควบคู่กันไปดังที่ ไพฑูรย์ จัยสิน ได้กล่าวไว้ว่า "วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่ง ที่สามารถสนองวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของการศึกษากล่าวคือ เป็นวิชาการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อในการเรียน ผลของการเข้าร่วมในกิจกรรมจะทำให้ผู้เข้าร่วมนั้นมีความเจริญ และพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งบรรลุความมุ่งหมายของการศึกษาที่ตั้งไว้"⁴ ดังนั้นผู้บริหารการศึกษาและนักการศึกษาจึงได้มองเห็นคุณประโยชน์ของการพลศึกษา จึง

¹สาโรช บัวศรี, "ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปรัชญาการศึกษา," ประมวลบทความเกี่ยวกับมัธยมศึกษา (พระนคร) : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2513), หน้า 8.

²บุญสม มาร์ติน, "กรรพาทกับการพัฒนาประเทศ," ประมวลบทความเรื่องการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2513), หน้า 8.

³อวย เกตุสิงห์, "การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ," (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย, 2514), หน้า 1.

⁴ไพฑูรย์ จัยสิน, "ปัญหาการจัดและการดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบประสม," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513), (อัสส่าเนา), หน้า 20-44.

ให้วิชาพลศึกษาเป็นองค์หนึ่งในแผนการศึกษาแห่งชาติแต่ละฉบับ คือ พ.ศ. 2475, 2479 และ 2503 โดยโรงเรียนจะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนในโรงเรียนด้วย¹ สำหรับแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับ พ.ศ. 2520 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้นั้นแม้ว่าวิธีการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาฉบับนี้จะไม่ได้กำหนดเป็นองค์ของการศึกษาเช่นฉบับที่แล้ว ๆ มา แต่แผนการศึกษานี้ก็ได้อ้างจุดมุ่งหมายของการศึกษาให้เห็นอย่างชัดเจน โดยได้บ่งไว้ในจุดมุ่งหมายข้อที่ 6 ว่า "ให้มีบุคคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพและอนามัยสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ"² และในหมวดที่ 6 ข้อที่ 21 กล่าวว่า "รัฐพึงจัดการพลศึกษาในทุกระดับการศึกษา และพึงจัดให้แก่ประชาชนโดยทั่วไปด้วย เพื่อเสริมสร้างและก่อให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของการกีฬาและสุขภาพอนามัยและกิจกรรมการพักผ่อน"³

ในแผนการศึกษาแห่งชาตินี้ เป็นการระบุอย่างแน่ชัดที่รัฐจะต้องดำเนินการจัดการพลศึกษาให้เป็นไปตามแนวดังกล่าว เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอนอย่างจริงจังและมีเป้าหมาย เพื่อให้การดำเนินงานแต่ละช่วงเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นการสนองนโยบายทางด้านการศึกษาของรัฐบาลแล้ว กระทรวงศึกษาธิการยังได้อ้างจุดมุ่งหมายในการพัฒนาการศึกษาทางด้านการศึกษา สุขภาพ พละนามัยและการกีฬา โดยระบุไว้ในแผนการพัฒนาระยะที่ 5 ระหว่าง พ.ศ. 2525-2529 ข้อ 9 ว่า "เพื่อส่งเสริมเยาวชนและประชาชนให้มีสุขภาพพละนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง และเพื่อเสริมสร้างและให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของการกีฬา สุขภาพ อนามัย และกิจกรรมการพักผ่อน"⁴

¹ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงาน การศึกษาในประเทศไทย (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2519), หน้า 11-15.

² กระทรวงศึกษาธิการ, แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับพุทธศักราช 2520 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2520), หน้า 1

³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 16.

⁴ กระทรวงศึกษาธิการ, "อุดมการณ์ นโยบาย และแนวทางในการพัฒนาการศึกษา การศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529)" (กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ, 2524), (คัดสำเนา).

นอกจากนี้นโยบายทางการศึกษาด้านการพลศึกษา สุขภาพพลานามัย และกีฬา กล่าวว่า
 "ข้อ 9.2 จะเร่งขยายและปรับปรุงการพลศึกษา สุขศึกษา การกีฬา และ
 กิจกรรมนักเรียน ตามหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา และจะจัดให้กับประชาชนโดยทั่วไป
 ข้อ 9.3 จะส่งเสริมให้สถานศึกษามีสถานที่และอุปกรณ์กีฬาตามสัดส่วนของ
 นักเรียน และเปิดโอกาสให้เยาวชนและประชาชนมาร่วมใช้ประโยชน์ไปด้วย
 ข้อ 9.4 จะพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนสุขศึกษา พลศึกษา
 และกีฬาในโรงเรียนและสถานศึกษาทุกระดับ"¹

นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการยังได้ตั้งความมุ่งหมายเฉพาะของการสอนวิชา
 พลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไว้ดังนี้

1. ให้มีทักษะในการเล่นกีฬาและกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ และสามารถนำทักษะ
 เหล่านั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
2. ให้รู้และเข้าใจระเบียบข้อบังคับและกฎกติกาการเล่นเพื่อเป็นผู้เล่นและ
 ผู้ดูที่ดี
3. ให้มีคุณลักษณะประจำตัว เช่น การเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ความยุติธรรม
 ความรับผิดชอบ ความรักหมั่นค้ม ความสามัคคี ฯลฯ
4. ให้เห็นคุณค่าและมีนิสัยในการออกกำลังกายเป็นประจำ ด้วยความปลอดภัย
 ทั้งตนเองและผู้อื่น
5. เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพทางร่างกายและสมรรถภาพทางจิตใจ
6. ให้สามารถใช้วิจารณญาณในการเลือกและคัดเลือกกิจกรรมพลศึกษาเพื่อ
 ออกกำลังกาย ได้เหมาะสมกับสภาพและความสามารถของตน เพื่อเสริมสร้างและดำรงไว้
 ซึ่งประสิทธิภาพและบุคลิกภาพ²

¹ เรื่องเดียวกัน

² กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521
 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2522), หน้า 97.

ส่วนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กระทรวงศึกษาธิการก็ได้ตั้งความมุ่งหมายเฉพาะของการสอนวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

1. ให้มีทักษะและมีนิสัยในการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายด้วยกิจกรรมพลศึกษา เพื่อความสนุกสนานและสุขภาพ
2. ให้มีคุณธรรม เช่นความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความยุติธรรม และสามารถนำคุณธรรมดังกล่าวไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้เป็นอย่างดี
3. ให้เห็นคุณค่าของการกีฬา และเล่นกีฬาตามอุดมคติของกีฬา เช่น กีฬาเพื่อมิตรภาพ กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อความสนุกสนาน
4. ให้สามารถพัฒนาและรักษาสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจด้วยการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ
5. ให้สามารถใช้วิจารณญาณเลือกเล่นกีฬา และออกกำลังกายตามสภาพการณ์และระดับความสามารถของตนเองด้วยความปลอดภัย
6. ให้มีความรัก และนิยมในพฤติกรรมของผู้เล่นกีฬาและผู้ดูกีฬาที่ดี¹

บูเชอร์ (Bucher) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาทางด้านร่างกาย (Physical Development)
2. เพื่อพัฒนาทางด้านทักษะ (Skill Development)
3. เพื่อพัฒนาทางด้านสติปัญญา (Mental Development)
4. เพื่อพัฒนาทางด้านสังคม² (Social Development)

มิลเลอร์ (Miller) และวิทโคม (Whitcomb) ได้กล่าวว่า วิชาพลศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทางกาย (Physical) สังคม-อารมณ์ (Social-Emotion)

¹กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2524), หน้า 162.

²Charles A. Bucher, Foundations of Physical Education (Saint Louis : The C.V. Mosby, 1975), pp. 144-152.

และสติปัญญา (Intellectual)¹

ไซเดล (Seidel) และริซิก (Resick) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของวิชา
พลศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาทางด้านอวัยวะและสมรรถภาพทางกาย (Organic Development and Physical fitness)
2. เพื่อพัฒนาทางด้านทักษะ (Skill Development)
3. ส่งเสริมสุขภาพทางด้านอารมณ์ (Emotional Health)
4. เพื่อพัฒนาทางด้านสติปัญญา (Mental Development)
5. เพื่อพัฒนาทางด้านสังคม (Social Development)²

ดังที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า การพลศึกษามีส่วนสำคัญและมีความจำเป็นต่อ
วงการศึกษา การดำรงชีวิต และต่อการพัฒนาของประเทศชาติมาก สมควรที่จะต้องปลูกฝัง
ให้กับเยาวชนที่อยู่ในวัยเรียน ได้เรียนรู้และเห็นคุณค่าเพื่อว่าเมื่อเขาได้พ้นวัยเล่าเรียน
ไปแล้ว เขาจะได้เลือกกิจกรรมพลศึกษาที่เหมาะสมกับตนเอง แต่การที่จะให้ทุกคนเห็น
ความสำคัญและความจำเป็นของพลศึกษาได้นั้น จะต้องเริ่มจัดการเรียนการสอนตามโรง-
เรียนให้ได้ผลดีเสียก่อน นับตั้งแต่เริ่มต้นคือระดับประถมศึกษาตอนต้นถึงระดับสูงสุดคือ
ระดับอุดมศึกษา เพื่อให้เยาวชนที่อยู่ในวัยเรียนได้เรียนรู้ ศึกษาเข้าใจถึงคุณค่า ความ
ถูกต้องเกี่ยวกับการพลศึกษา การที่จะทำเช่นนั้นได้ต้องมีปัจจัยหลายประการ เช่น อุปกรณ์
สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก หลักสูตรพลศึกษา ประมวลการเรียนการสอน

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีลักษณะพิเศษ มีขอบข่ายกว้างขวางและมีกิจกรรมหลาย ๆ
อย่างมากกว่าวิชาอื่น ๆ ในโรงเรียน กิจกรรมแต่ละอย่างก็มีความจำเป็นต้องการอุปกรณ์

¹ Arthur G. Miller and Virginia Whitcomb, Physical Education in the Elementary School Curriculum (Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1963), p. 4 .

² Beverly I. Seidel and Matthew C. Resick, Physical Education Foundations (Tallahassee : University of Florida Press, 1975), p. 48 .

และวัสดุเพื่อการเรียนการสอนหลายอย่างแตกต่างกันไป ฉะนั้นหน้าที่สำคัญยิ่งของผู้บริหาร
 ผลิตศึกษาอย่างหนึ่งคือ หน้าที่เกี่ยวกับการจัดการดูแลและรักษาอุปกรณ์และวัสดุสำหรับวิชา
 ผลิตศึกษา จริงอยู่แม้ว่าหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ผู้บริหารอาจจะมอบหมายให้ครู อาจารย์ หรือ
 เจ้าหน้าที่คนอื่นเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้ก็ตาม แต่หน้าที่เหล่านี้เป็นหน้าที่ที่ผู้บริหารจะต้อง
 รับผิดชอบโดยตรง อุปกรณ์ผลิตศึกษาอาจแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ ชนิดแรกอาจจะเรียกเป็น
 ครุภัณฑ์ เพราะมีความคงทนถาวรสามารถที่จะใช้ได้เป็นระยะเวลายาวนาน เช่น ราว เคี้ยว
 ราวคู่ ม้ากระโถด เสากะโถดสูง เครื่องชั่งน้ำหนัก วัคซีนสูง เหล่านี้เป็นต้น อีกอย่าง
 หนึ่งได้แก่ อุปกรณ์ที่เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ประกอบการเรียนการสอน มีการฝึกหัดมีขนาด
 เล็กกว่าและระยะเวลาการคงทนถาวรค่อนข้างน้อยกว่าประเภทแรก เช่น ลูกฟุตบอล
 ลูกบาสเกตบอล เข็อกกระโถด ตาข่าย ไม้แรกเกิด เป็นต้น สำหรับวัสดุชิ้นได้แก่ สิ่ง
 ที่เราใช้และสิ้นเปลืองในแต่ละครั้ง เช่น ปูนขาว ลูกชนไก่ เป็นต้น¹

อุปกรณ์ผลิตศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่งในการเรียนการสอนผลิตศึกษา ถ้า
 หากขาดอุปกรณ์แล้วจะทำให้การเรียนการสอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร ฉะนั้นทางโรงเรียนควร
 จัดหาให้มีอย่างเพียงพอ ใกล้เคียงส่วนกับจำนวนนักเรียนในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องสอนตาม
 หลักสูตรที่ทางโรงเรียนได้วางไว้²

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วแต่แรกว่า การเรียนผลิตศึกษานั้นเป็นการเรียนโดยใช้
 กิจกรรมทางกายเป็นสื่อในการเรียน หรืออาจกล่าวได้ว่า การเรียนผลิตศึกษาเป็นการเรียน
 โดยการกระทำ ส่วนประกอบที่ช่วยการสอนนอกจากครูและนักเรียนแล้วจะต้องอาศัยเครื่อง
 อำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับกิจกรรมแต่ละประเภท ถ้าขาดสิ่ง
 อำนวยความสะดวกและอุปกรณ์แล้ว จะไม่สามารถช่วยให้การเรียนการสอนผลิตศึกษาคำเนิน
 ไปได้อย่างราบรื่น หรืออาจจะดำเนินไปไม่ได้เลย การเรียนผลิตศึกษาจะไม่ช่วยให้นักเรียน

¹ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, "การจัดและการดูแลรักษาอุปกรณ์และวัสดุในวิชาผลิตศึกษา,"
วารสารสุขศึกษา ผลิตศึกษา และสหพัฒนาการ 8 (มกราคม 2525), หน้า 21.

² สมคิด จิตประสงค์, หลักการสอนผลิตศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
 ไทยวัฒนาพานิช), หน้า 130.

ได้รับประโยชน์เท่าที่ควร ตรงกันข้ามถ้าโรงเรียนใดจัดเครื่องอ่านยวดยความสะดวก หรือ อุปกรณ์พลศึกษาไว้อย่างพร้อมมูล การเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนนั้นจะเป็นไปอย่างราบรื่น นักเรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนพลศึกษาอย่างเต็มที่ นอกจากนี้เครื่องอ่านยวดยความสะดวกและอุปกรณ์ยังมีส่วนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอยากเรียน อยากเล่น และยังสนองความต้องการของนักเรียนได้อย่างดีอีกด้วย จะเห็นได้ว่าสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนพลศึกษาอยู่มาก โรงเรียนทุกโรงเรียนควรที่จะได้จัดหาและเตรียมเครื่องอ่านยวดยความสะดวกและอุปกรณ์ทางพลศึกษาไว้ให้เพียงพอ แต่เท่าที่เป็นอยู่ในสภาพการณ์ของประเทศไทยปรากฏว่า มีโรงเรียนไม่กี่โรงเรียนเท่านั้นที่มีเครื่องอ่านยวดยความสะดวก และอุปกรณ์อย่างพร้อมเพียง¹

อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกนั้น เป็นที่ต้องการอย่างยิ่งของครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศ แต่ความต้องการของแต่ละโรงเรียนนั้นมีจำนวนและสัดส่วนที่ไม่เท่ากัน ทำให้ผู้บริหารของโรงเรียนมีความยุ่งยากในการจัดสรรงบประมาณการจัดซื้อและการจัดซ่อมบำรุง แต่ก็ยังมีอีกหลายโรงเรียนที่ไม่สามารถจะหางบประมาณการจัดซื้อได้ให้พอเพียงกับความต้องการ ก็ต้องอาศัยหลักทางทฤษฎีที่ได้ศึกษามาเป็นเครื่องชี้แนะแนวทาง ที่จะนำอุปกรณ์ที่มีอยู่ในจำนวนจำกัดนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ให้มากที่สุดในแต่ละครั้ง และจะต้องหาวิธีการเก็บรักษาและซ่อมบำรุงให้คงสภาพถาวรได้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งปัญหาดังกล่าวนี้เราควรที่จะได้ศึกษาถึงความต้องการขั้นพื้นฐานที่แท้จริงของครูผู้สอนพลศึกษา เกี่ยวกับอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศ

ผู้วิจัยในฐานะที่เคยทำหน้าที่การสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้เห็นถึงความสำคัญของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนได้ประสบปัญหาที่เกิดขึ้นกับสิ่งเหล่านี้ และจากข้อเสนอแนะทางวิชาการต่าง ๆ ของนักการศึกษา เป็นการกระตุ้นให้ผู้วิจัยมีความต้องการที่จะศึกษาถึงความต้องการขั้นพื้นฐานในการจัดดำเนินการอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

¹จรวย แก่นวงษ์คำ, การจัดและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียน (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเคียนส์โตร์), หน้า 62.

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการขั้นพื้นฐานในการจัดดำเนินการอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขอบเขตในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาความต้องการขั้นพื้นฐานในการจัดดำเนินการอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เท่านั้น

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการจัดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนผลศึกษา
2. ลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นในการจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา
3. ทำให้ทราบรูปแบบและวิธีการจัดเก็บและรักษาอุปกรณ์ผลศึกษาที่เหมาะสมเพื่อความสะดวกและปลอดภัยสำหรับครูและนักเรียนที่ใช้อุปกรณ์ผลศึกษา
4. ทำให้การจัดโปรแกรมผลศึกษา สามารถที่จะดำเนินไปได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

คำจำกัดความ

โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

หลักสูตรผลศึกษา หมายถึง หลักสูตรผลศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปี พ.ศ. 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ปี พ.ศ. 2524

อุปกรณ์ หมายถึง สิ่งที่เป็นสื่อทางการกีฬาที่นำมาใช้ประกอบกิจกรรมหรือการเรียนการสอนผลศึกษา มีทั้งสื่อประเภททีมและบุคคล

สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้ สถานที่ ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ ที่ช่วยสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนผลศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. สิ่งอำนวยความสะดวกในร่ม หมายถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทาง
 คำนพลศึกษาที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น อยู่ภายใต้อาคารหรือสถานที่ที่กำหนดไว้ ซึ่งประกอบ
 กว้าง ห้องยิมเนเซียม สนามบาสเกตบอล สนามแบดมินตัน สนามวอลเลย์บอล ห้องสนั-
 นาคาร ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ห้องอาบน้ำ

2. เครื่องอำนวยความสะดวกกลางแจ้ง เครื่องอำนวยความสะดวกกลางแจ้งนี้
 ส่วนใหญ่จะเป็นพวกสนามต่าง ๆ เช่น สนามฟุตบอล สนามฮอกกี้ สนามตะกร้อ สนามแข่งขัน
 กรีฑา ฯลฯ¹

การจัดดำเนินการ หมายถึง การเก็บรักษาและการดำเนินการที่จะใช้อุปกรณ์
 และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีความคงทนถาวร
 และปลอดภัย

ความต้องการขั้นพื้นฐาน หมายถึง จำนวนเฉลี่ยของอุปกรณ์ที่ได้จากความต้องการ
 อย่างน้อยที่สุด ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹สมคิด ชิดประสงค์, หลักการสอนพลศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
 ไทยวัฒนาพานิช), หน้า 130 .